

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 141/2024
18.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Драгане Миросављевић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Стефанија Пацек, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2036/23 од 12.10.2023. године, у седници одржаној 18.09.2024. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2036/23 од 12.10.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2036/23 од 12.10.2023. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 51786/21 од 04.05.2023. године, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцима исплати износе од по 1.089.701,97 динара са законском затезном каматом од 04.05.2023. године до исплате, као и да им накнади трошкове поступка од 543.153,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Одбијен је тужбени захтев преко досуђених износа од по 1.089.701,97 динара до траженог износа од по 1.210.780,27 динара са законском затезном каматом на ову разлику као и у делу исплате законске затезне камате на досуђени износ главног потраживања почев од 17.01.2023. до 04.05.2023. године.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2036/23 од 12.10.2023. године, ставом првим изреке, жалбе су одбијене а пресуда Основног суда у Новом Саду П 51786/21 од 04.05.2023. године потврђена. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно ради разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, односно ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије, сходно ставу 2. исте одредбе, одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Предмет правне заштите је накнада новчаног износа због извршене фактичке експропријације и заузећа земљишта и то кат. парц. .../... површине 525м² и кат. парц. .../... површине 289м² у КО ..., а које парцеле су формиране као улице делимично опремљене са инфраструктуром, опремљене са водом и телекомуникационом структуром, а површина парцела за саобраћајницу је изграђена од туцаниковог застора. Висина вредности одузетог земљишта утврђена је на основу процене Пореске управе Новог Сада па је висина накнаде досуђена тужиоцима сходно њиховој сувласничкој квоти.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови предвиђени одредбом члана 404. став 1. ЗПП да се дозволи одлучивање о посебној ревизији туженог.

Ово из разлога што из утврђених чињеница произлази да је тужиоцима одузета предметна непокретност тј. назначене парцеле су приведене намени. При таквој ситуацији тужиоци имају право на накнаду сходно одредби члана 58. Устава Републике Србије, члана 104. став 1. ЗОО и члана 53. став 2. Закона о експропријацији. Врховни суд се изјаснио у већем броју својих одлука о одлучивању о захтевима везаних за фактичку експропријацију када је непокретност одузета и приведена намени.

Имајући у виду разлоге на којима је заснована примена материјалног права у побијаној пресуди, Врховни суд налази да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и интереса равноправности грађана, нити за новим тумачењем права.

Применом члана 404. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Сходно одредби члана 403. став 2. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 09.08.2018. године. Вредност предмета спора опредељено појединачно по тужиоцу је 1.089.701,00 динара. Имајући у виду да

вредност предмета спора појединачног побијеног дела пресуде не достиже захтевани ревизијски цензус, произлази да ревизија туженог није дозвољена.

Имајући у виду напред изнето, одлучено је као у ставу другом изреке, применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић